

1.- Un i altre cop.

M'estire al llit, el rellotge
fa tic-tac i pense en tu.
Pegue voltes, m'he acostumat
a la confusió. Res de nou.

Flashbacks, càlides nits
enrere quedaran.
Bagatge de
records, un i altre...

De vegades m'imagines
davant teu, allunyada,
em crides pel meu nom
i no et puc escoltar.

Llavors em dius: "espera'm",
i jo vaig més lenta.
Es solta l'altra mà.

Quan estigues perdut
pots trobar-me a mi,
un i altre cop.
I si caus jo t'agafe, t'esperaré,
un i altre cop.

La meua imatge desapareix
i tot es torna gris i fosc.
Mentre mires per la finestra
et preguntes si estic bé.

Secrets que
han estat robats
de ben endins,
un tabal descompassat.

Quan estigues perdut
pots trobar-me a mi,
un i altre cop.
I si caus jo t'agafe, t'esperaré,
un i altre cop.
Un i altre cop.

2.- Brigitte, encara ací.

A voltes vull estar així.
A voltes sols vull fugir.

A voltes pense que
només ha estat un somni
i que encara estàs ací,
encara estàs ací.

I si jo no puc canviar
la teua forma de pensar,
i si encara penses igual,
sé ben cert que ningú ho aconseguirà,
no ho aconseguirà.

I si encara no confies en mi,
I si encara no confies en mi,
no podràs en ningú més confiar.

I com pots tu explicar
una cosa que no has fet mai.
A voltes pense que
tan sols ha estat un somni
i que tot segueix igual,
i encara estàs ací.

I si jo no puc canviar
la teua forma de pensar,
i si encara penses igual,
sé ben cert que ningú ho aconseguirà,
no ho aconseguirà.

A voltes pense que tan sols ha estat un somni.
A voltes pense que tan sols ha estat un somni més.

3.- Alguna cosa en el camí.

Ací davall del pont
la lona té un forat, i les
bestioles que he atrapat
ara em fan companyia.

Visc a base d'herba,
de gotes del meu sostre.
Menjar peix està bé:
no tenen sentiments.

Alguna cosa en el camí.
Alguna cosa en el camí.

Ací davall del pont
la lona té un forat, i les

bestioles que he atrapat
ara em fan companyia.

Visc a base d'herba,
de gotes del meu sostre.
Menjar peix està bé:
no tenen sentiments.

Alguna cosa en el camí.
Alguna cosa en el camí.

4.- Brunzit d'amor (La reina mora).

Em creuràs si et dic que tu
m'has captivat el cor?
No m'enganyes quan et faça mal, si us plau,
no és el que et pot semblar.

Sents l'amor meu brunzir?
Sents el cor meu vibrar?
Sents l'amor meu brunzir?
Sents el cor meu vibrar?

Et necessite, pluja al desert,
ets la reina del meu cor.
Em fa mal no tindre't a prop,
estén ales i a volar.

Sents l'amor meu brunzir?
Sents el cor meu vibrar?
Sents l'amor meu brunzir?
Sents el cor meu vibrar?

5.- Les drogues no funcionen.

Tot això parla d'envellir-se.
Em fa caure, amor meu.
Com un gat tancat en una bossa ofegant-se.
Ara sí que tornaré a baixar.

Espere que penses en mi
quan et gires de costat.
Les drogues no funcionen,
sols ho empitjoren.
Sé que et tornaré a trobar.

Les drogues no funcionen,
sols ho empitjoren.
Sé que et tornaré a trobar.

Pense que empalme les derrotes
mentre passe pel teu carrer.
I si vols eixir, llavors avisa'm,
a cantar-te a l'orella tornaré.

Les drogues no funcionen,
sols ho empitjoren.
Sé que et tornaré a trobar.

Perquè, saps tu?
Si el cel es desploma, jo també cauré.
Tal com vas dir,
si no ens tenim, no té cap sentit.

Tot això parla d'envellir-se.
Em fa caure, oh, déu meu!
Com un gat tancat en una bossa ofegant-se,
Ara sí que torne a baixar.

Les drogues no funcionen,
sols ho empitjoren.
Sé que et tornaré a trobar.

Perquè, saps tu?
Si el cel es desploma, jo també cauré.
Tal com vas dir,
si no ens compartim, pense en morir.

No baixaré més, no.
No baixaré més.
No més. Només. No més. Només. No més.

No baixaré més, no.
No baixaré més.
No tornaré. Només. No més. No més.

6.- Antònia immortal.

El temps s'arrossega, mon Antònia.
Però encara no s'arrossega prou, Antònia.

L'herba rogenca escolta la terra cruixir.

Sota la calor, els braços enganxats, Antònia.

Restaràs ací,
immortal.
Està decidit.

Perquè ací ho coneixem bé, Antònia:
encara hi podem veure velles sendes que s'hi dibuixen.
Una filera d'arbres dins la plana;
quants anys tenen les nostres passes travessant-la,
Antònia?

Restaràs ací,
immortal.
Està decidit.

7.- Per la pell.

Com has sabut esperar.
Com li has parlat
i com ella es resistia:
es volia defensar.

I gairebé era bonic,
veure-vos, gairebé bonic.
La teua paciència infinita,
els seus "sís", "nos", "no ací".

I un dia va passar això,
ella volia, dins l'habitació.
I tot va anar bé,
molt i molt tendre va ser.

Però, com sempre, després,
torna el remordiment.
Ella es va rentar ràpidament.
Ah! Tu saps de què va això, però...

què no faries tu per la pell?
Què no faries tu per la pell?

La sang calenta de cop,
sents com corre, i com...
et porta a qualsevol lloc
on fer-te fer un poc de tot. Sense fre.

Estàs dins del llit
on t'ha portat la teua sang.

I ella és bonica,
i després parleu.

I tu dius: "estic amb algú";
dorms sota altres llençols.
Des de fa massa temps.
Estàs ací per això.

Amb la teua sang que dorm
sota les mans, sota la pell;
la sang tranquil·la, finalment.
Tranquil·la, ella, almenys.

Què no faries tu per la pell?
Què no faries tu per la pell?

8.- Desarmar.

Desarmar-te amb un somrís,
tallar-te com tu vols sentir.
Trencar el xiquet menut
de dins meu i aquella part de tu.
Oh, els anys són foc.
Oh, els anys són foc.

Abans era un xaval menut,
tan vell a les sabates.
El que trie és la meua opció.
Què es suposa que ha de fer un xicot?
L'assassí en mi, l'assassí en tu.
Amor meu,
t'envie a tu aquest somrís.

Desarmar-te amb un somrís,
deixar-te com em deixaren ací.
Marcir-se en la negació,
l'amargor d'aquell qui s'ha quedat sol.
Oh, els anys són foc.
Oh, anys són foc, foc, foc.

Abans era un xaval menut,
tan vell a les sabates.
El que trie és la meua veu.
Què es suposa que ha de fer un xicot?
L'assassí en mi, l'assassí en tu.
Amor meu,
t'envie a tu aquest somrís.

L'assassí en mi, l'assassí en tu.
T'envie a tu aquest somrís.

L'assassí en mi, l'assassí en tu.
T'envie a tu aquest somrís.

L'assassí en mi, l'assassí en tu.
T'envie a tu aquest somrís.

9.- Res a entendre.

En son tants, els estels,
milions de milions.
La llum dels fanals es barreja amb l'asfalt.
Assegut o no assegut, sempre faig el meu paper,
amb l'ànima en reserva i el cor que no se'n va.

Però, a Joana, jo la recorde.
I és un record per deu rals.
No hi ha res més a entendre.

La meua dona té molts homes.
Tothom és una aposta
perduda de matí a l'espill del café.
Li estime les arrugues, però ella no ho entén.
Té el cor de forner i potser és que em traeix.

Si tu fores de gel i jo fora de neu,
quin fred, amor meu, si tots dos férem l'amor.
És correcte el que dius, els teus colps de peu fan mal.
No t'envege res. No, no tinc res d'especial.

Si els teus ulls foren cireres
no trobaria res més a dir:
no hi ha res més a entendre.

Amor meu, ja fa tant que no juguem als escacs,
em diuen que tu guanyes i riuen desfermats.
El que jo no sabia és que això era una partida,
et done la victòria i jo seguisc amb vida.

Si algun dia tornes per ací,
torna els meus ulls i el teu trabuc.
No hi ha res més a entendre.

10.- Dolç amor de Bahía.

Ahir vaig conèixer la meua formiga,
i em va dir que estic boig.

Jo, amb ulleres profundes,
comence a estar un poc malalt.

No recorde quins ulls tenies,
No recorde quins ulls tenies,
l'última volta que et vaig ofendre,
l'última volta que et vaig deixar,
però jo he estat... jo he estat...
jo he estat... on tu mai estaràs.

Dolç amor de Bahia, dolç amor de Bahia.

Jo, amb les mans de mantega i la meua virginitat.

No recorde quins ulls tenies.
No recorde quins ulls tenies
l'última volta que jo et vaig ofendre,
l'última volta que et vaig aturar,
però jo he estat... jo he estat...
jo he estat... on tu mai estaràs.

Dolç amor de Bahia, dolç amor de Bahia.

11.- Fer de nit.

Equip receptor, tres del matí.
Retallen personal perquè en sobren.
Publiquen directives, no responen, queixes;
arreu està tranquil.
Hong Kong és present, Taipei es desperta.
Tot parla de ritme circadià.

Ho veig hui en un paper de diari.
La meua nit és un mal de cap gris.
Fer de nit. Fer de nit. Fer, fer de nit.
Fer de nit.

El bou i l'os marquen territori privat.
Dirigixen els cecs amb les seues glòries globals.
Jo soc la pantalla, llum engegadora.
Soc la pantalla, treballe de nit.

Ho veig hui en un paper de diari.
La meua nit és un mal de cap gris.
No em desperteu amb tanta història.
Fer de nit.

Plorava l'altra nit,
no us puc dir ni per què.
Fluorescents plans, llums-cafeïnats.
Equilibri en tensió. Saps?:
jo soc la pantalla, llum engegadora.
Soc la pantalla, treballe de nit.

Ho veig hui en un paper de diari.
La meua nit és un mal de cap gris.
No em desperteu amb tanta història.

El so oceànic fixat a les nou.
Em ficaré al cel, dins els llençols.
Em crida, m'estira el llit, gravetat.

Fer de nit. Fer de nit. Fer, fer de nit.
Fer de nit. Fer, fer de nit.

12.- Afortunat.

Felicitat, més o menys.
Només un canvi en mi, qüestió de llibertat.
Oh, llibertat.

Felicitat, ella ve i va.
Et veig mirar-me i la febre va pujant.
És el meu lloc.

Quants racons hauré de rondar?
Quantes vegades he d'aprendre?
Tot l'amor que tinc és al meu cap?

Soc un home afortunat
amb foc a les meues mans.

Felicitat, tot està al seu lloc.
Despullat, somric i no tinc cap pudor
amb qui soc.

Felicitat, ella ve i va.
Et veig mirar-me i la febre va pujant.
I sé qui soc.

Quants racons hauré de rondar?
Quantes vegades he d'aprendre?
Tot l'amor que tinc és al meu cap?

Confie que ho entendràs.

Confie que ho entendràs.

Oh, sí!
Ja ho saps, saps?
Tinc un amor que mai no, no morirà.
No morirà, no morirà.

No penses que mentisc.

13.- Nebodet.

Què inventarà vosté?
Una altra màquina no em farà paper.

Voldria un cos nou
amb mans i peus, ple de besades.

Un cos dolç i tendre
que sàpiga sempre qui el governa.

Què inventarà vosté?
una altra màquina no em farà paper.

Una altra màquina no em farà paper.

No pesa més d'un gram
tot el que vols. Tot el que vols.
No pesa més d'un gram
tot el que vols.

14.- El mapa i el viatger.

Llarg és el camí,
obscur el mapa del viatger que voreja l'horitzó.
Sembla tan cansat,
tants canvis en el mapa que havia dibuixat.

Pesen més que l'equipatge el dolor i la tristesa.
El perquè d'aquest viatge.

Deixant rere la vall,
allà brollarà el pantà, sempre tan callat.

Pesen més que l'equipatge el dolor i la tristesa.
El perquè d'aquest viatge.

15.- En el meu pit.

En el meu pit, el meu cor,
batega lliure, sense por.
Deixa'm ser un vers d'amor,
la devoció d'un amic.

Molt de temps ombra vaig ser,
em vaig perdre en mi mateix.
De tu vaig aprendre a ser la mà que dona
sense rebre, generosa i lleial.

Què és la vida? Anar i vindre absurd.
Dona'm ànima, calor.
Ser tan nets tal com la neu que cau.
Tot ho té qui tot ho dona.

Res no espere, res no sé,
res no tinc, sols tinc fe.
I allà on estem, saber estar;
sé que és ingenu, mes no envejar.

Mai cedir davant de l'adversitat.
Voldria gaudir l'alegria
de qui està en pau.

Les meues cadenes he de trencar.
Fora penes amargues com la fel.

16.- El seu mapamundi, gràcies.

Regale la disfressa d'espia tort,
una paraula per a cada cosa,
i una filera de caselles decorades,
no hi ha gat amagat.

Com són d'estúpids els reis màgics:
no portaven el llibre d'instruccions.
Molt educats badallen a la taula,
ja ho deia jo.

Regale el meu fantàstic retallable
i unes tisores, vinga, encole-ho amb les mans.
Un artefacte que es ven a la glorieta
i a les fires dels encants.

Com són d'estúpids els reis màgics:
amb les presses oblidaren la cola.

He resat però només el diccionari
vol aguantar-se dret.

Així i tot, faig ofertes inútils,
els jugadors els tinc ara d'esquena.
Mira que bé!

Cada matí llançaré els daus
contra el meu tauler en la costera.
Jo i jo.

Regale la creu de titellaire,
regale l'amanida de cebes.
Convide'm a aquesta olla de grills,
vosté que sap estar.

Són petits i graciosos els discursos,
tan àgils com un sac de puces
sense treva, atinga's al pamflet,
i tots a dansar.

Cada matí llançaré els daus
contra el meu tauler en la costera.
"Parapapa".

És inútil però no m'importa
perquè porte coca, tu vols coca?
nyas coca!
"Parapapa".

Giren, giren els pallassos,
els cavallets de fusta,
res de bo per a ningú,
plora tant com vulgues.

Com més plores, menys pixes,
Com més plores, menys pixaràs.
"Parapapa".

17.- Sentir-te.

Sentir-te,
brilla el teu sol.
Sentir-te,
dins el meu cap.

Em dus allà.
Em dus a on

comença el tron.

Em dus cap a,
per Babilònia,
em guiaràs.

És el matí del nostre amor,
és l'aurora del nostre amor.

Sentir-te,
el teu cor canta.
Sentir-te,
la joia porta.

Ens espera el cel,
daurat portell.
De nou tornem.

Em dus cap a,
per tot l'oblit
em guiaràs.

És el matí del nostre amor,
és l'aurora del nostre amor.

Et sent ben fort,
ànima bella,
soc com un tot.

Sentir-te,
naix el teu sol,
és el meu tron.

Sentir-te,
els moviments.
Sentir-te,
el teu alé.

Àngels cantant,
ales al vent,
l'amor volant.

Anem a la llar,
de glòria el tron.
A poc a poc.

És el matí del nostre amor,
és l'aurora del nostre amor.

18.- Gaudim el silenci.

Mots com violència
trenquen el silenci,
escandalosament
assalten el meu món.

Són dolorosos,
em perforen.
És que no m'entens?
Oh, amor meu.

Tot el que he desitjat,
tot el que cal,
ho tinc a les meues mans.

Les paraules són innecessàries,
només poden fer-me mal.

Fem promeses
per trencar-les.
Importa el que sents,
els mots són sobrers.

Roman el plaer
com el patiment.
Mots sense sentit
i els oblidarem.

Tot el que he desitjat,
tot el que cal,
ho tinc a les meues mans.
Les paraules són innecessàries,
només poden fer-me mal.

Gaudim el silenci.

19.- Contesta'm.

“No em contestaràs”,
va dir l'exiliat.
Hi ha missatges per a mi?
Ara em sent allunyat.

Passejar a l'ombra de la lluna,
cantar a un Déu de l'amor,
bregar les batalles d'altres,

estirar-se enmig del bosc,
el bosc frondós.

“No em contestaràs”,
va dir el cantant de soul.
Hi ha per ací una remor.
Al mur ressonen
fort els trons.

Passejar a l'ombra de la lluna,
cantar a un Déu de l'amor,
bregar les batalles d'altres,
estirar-se enmig del bosc,
el bosc frondós.

Contesta'm, contesta'm.

Parla'm a mi.
Oh, germà meu!, no em parlaràs?
Xiuxiueja'm
Vaig dir: oh!

“No em contestaràs”,
va dir el carboner.
Ací s'està ben fosc,
el gas repta les parets.

Passejar a l'ombra de la lluna,
cantar a un Déu de l'amor,
bregar les batalles d'altres,
estirar-se enmig del bosc,
el bosc frondós.

Contesta'm, contesta'm.